

25.10.58, שבת

בבוקר בא אצלי לוסון. אשחז חולח מאוד, כנראה יש לה מרסן והוא לוקח

אותה לווישנבטון לניהוח. מקווה לשוב בעוד חודש. שאל על המצב. סיפרתי לו

זה שאמר מצדדי על נאצר, מיצל (טעוריה) וריפאי, ומה שאמר לי טלייס-בייקר

חסוי

על לכנון.

- אחת"צ חסון אורחיים ספורן ואשתו, דואי ססון וכן אחיו ואשתו ועוד.

חסוי

26.10.58, יום א'

ישיבת הממשלה שעסקה ארוכום במכתב ספיר. בכלל היה יחס החברים של

המיעוטים לא קטנוני ביותר - אם כי בתחילה אצ"ל סרבו להשתתף בוויכוח.

אמנם פגע אחד הדוברים באמרו "החחסדות" כתשובה על דברי רוזן, שדווקא התחיל

במלים גם איניצדיק.

- אחת"צ פטיבה ותיקי "דליקה" אצל חנשיא. ברץ לא היה, כי הוא באמריקה.

בלס חסרוננו של בן-ציון. סיפרו זכרונות, ואיתה חויה טרעננט. דיבר גם חדור

חשני, מעוזבי דבניה וממיסדי נחלל.

- בערב בא אצלי חזני ותביא אמו גט את ורחמטיג. תתחיל בתחבובות לגיוס בחורי ישיבת, אמרתי שאין זה שייך לענין. או שבחורי ישיבת יגויסו אצו לא יגויסו בלי כל קשר עם היות הפועל אמרתי או אי היותו בממשלה. עניני במחון אינם ענין למו"מ קואליציוני. אז עורר בעים ארישום. אמרתי לוי מה מנו מכייבים לעשות על פי החלטת הממשלה כפי שהודענו לכנסת - ונא עדיין לא תחלט. מה שמאויבים לעשות - נעשה טשאל בקרב חכמי ישראל - לדעתם לא, יצאדכו חברי ועדת השלושה להחליט בעצם הדבר או לתביא לממשלה המלצה לפני תחילת 1960 - אבל עלי לברר זאת בישיבת ועדת השלושה שתחקיים סחר בבוקר. כשנצטרך לתחליט אוכל לומר מה אציע אני, ואציע - בדעתי שזוהי דעת רוב חברי, אם כי אין דעתי אני נוחה בכל מדעה זו, וחיא, כי בני הערובת למעשה יתביירו (ימולו יוטכלו), אבל בלי זיקה למשרד הרבנות. משרד זה אינו קבוע בחלכה, אלא חוקם על ידי המדינה, ואין תגיור חלוי בו. וזו חזני שאל אם תחנאיות של בר יחודם בינמיום קיימות. אמרתי לו שלפי החלטת הממשלה וועדת השלושה נוטל מתן תחנות החוק ואין הוא יכול לפעול למיתן, ובגם לא איש אחר, והממשלה תצטרך לתחליט בענין זה מחדש. דעתי אמרתי - אבל כמובן שהממשלה תחיה חפשים להחליט, ואגב איני יודע איזו ממשלה תחיה אז, בי זה יחיה לאחר הבחירות.